

HuFi

Hungária fiataljai

(Rovatvezető: Zólyomi Kati)

“KÁRPÁT-MEDENCÉNK A MAGASBÓL, 2005-BEN”

Buenos Aires-i magyarok útja az Óhazába

2005. január 31 – március 4 (4. rész)

ERDÉLY EGY HÉTVÉGBEN (Fotos ZOKA)

Külhoni kolompaszó

Elsuhannak mellettem az arcok, a gondolatok,
s míg a fák is meghajolnak, széjjel s elöttem,
várnak, szeretetben, az erdélyi pillanatok.

Szívdobbanásra, csillagok épülnek,
ős fényükkel, fáradt utakat ostoroznak:
ott kanyarog be a tél, és hó lepi be a szemünket.

Párás hajnal-csók rámteríti leplét,
azonnal tárva nyílik ablak, ajtó, s minden ház
tükrös mosolyában, látom a Göncöl szekereit.

Rohan velem az idő, előtte vágat az Isten lova,
patkója ropog, sebzik, szikrázik belőle az ige,
ilyen útmutató, csodás térkép, el is sodorhat, akárhova.

Valahány értelmes szó, az mind ajkamon akad,
S az erdők varázsában, ösvényt rajzolok,
a lélek ujjong, belőle perzselő hang-láng fakad...

Énekhang, tisztító dalharang simogat,
váratlan örömrre találok, s íme, itt mellettem
az alig ismerős arc szinte szerelemre hívogat.

Csak magyar a magyarral találkozhat így, puhán,
és a semmiből összeolvadást teremthet,
otthont lelhet, síron, határon túl, a távoli hazák útján.

Most hóolvadásra, vetésre gyomláta lényem,
örködik feletted, határnélküli országom,
irányoddal, rémnyomoddal töltheted meg kelyhem.

Planéták fény-nyila és iszonyatos fellegforgalom,
s ha most nem örvendek egymásnak magyarok -
oda a remény, helyette kín, és borzalom.

Ébredj hát, fajrokon! Szedd elő elásott lelked!
Mámorodból serkents te is nyilat, kardot!
Itt a kezem, hadd legyen új címer benned.

(Kalotaszeg, Szentkirály, 2005. február 13)

A hangulat csúcspontja könnyebben elérhető, ha megoszthatod mással, olyannal, aki hasonlóan érez hozzád. Ezért folytatom soraimat ezzel a verssel, mert habár az én lelkütem fakad belőle, tudom, hogy ugyanilyet írhatott volna csoportunk akármelyik tagja, míg a vágatott a zöld minibusz a havas-jeges országúton Ártánd felé, Erdély határa felé. Hangulatos egy határ ez még... Érintetlen varázsát őrzi, mintha kincsre vigyázna az Uniós országok szélén... Akárcsak a modern felfogások teljes megtagadását akarná megörökíteni. Igen, szebb, tisztább, de mégis ugyanaz a mindenkori, szinte hidegháborús, jellegzetes, szürke és bürokratikus európai divatmúlt a határátkelő...

A klasszikus tévovázás és fölösleges kikérdezés után, mint a legszebb csodamesében, majdnem húsz Argentínából jött magyar fiatal lépett be egyszerre Erdély isteni földjére. A legtöbben első ízben, s akik már tudtuk, mi vár ránk, szelíden vártuk az órák elteltét, hogy ismét átéljük azt, amit csak ott lehet így tapasztalni: a legszebb havat, a legtisztább szívű emberek ölelését, a legfrissebb levegő fertőtlenítő és felújító gyógyhatását... Késő volt, amikor berobogtunk Kalotaszentkirály utcáira. Sötét volt, és irgalmatlan

hideg. Csend volt. Mindenki várt... Az igazság az, hogy én abban a pillanatban csak egyet akartam: Kismihály Zsolt drága barátom nyakába borulni és az örömtől sírni. Ez megtörtént, és hadd mondjam el azt, amit akkor éreztem: Igazi boldogságot, nyugalmat és békét. Pontosan ezt a bölcs, természetes és szép békét vágytam megismertetni útitársaimmal, barátaimmal.

Kismihályné
gondolkozik,
mit is
énekelhet
nekünk...
(Zsolt
Nagymamája)

Kalotaszegre akartam nekik bemutatni, de nem idegenforgalmi szempontból, nem! Hanem a jó emberek és isteni otthonuk lényéből kellett ízelítőt meríteni. És csak néhány nap, egyes esetekben csupán néhány óra állt rendelkezésre ekkora feladatra: Rettegtem attól, hogy talán nem így fog sikerülni!

De minden a helyére került. Első pillanattól kezdve mindenki úgy érezte magát, mintha családjával találkozott volna. Így van ez, amikor magyar a magyarral, találkozik. Nem lehet másképp, amikor ennyi szeretetet kapsz anélkül, hogy kérnéd! Azokban a napokban számtalanszor láttam barátaim szívébe, s amit láttam, magam-

mal fogom hordozni halálom napjáig, és túl. Mert akkor is itthonról hazamentünk, testvéreink fogadtak és mindenüket nekünk adták.

Mindenki, bizonyára emlékszik a kedves, mosolygós, szerény Kismihály Zsoltra. Hisz két éven át itt lakott köztünk Buenos Aires-ben. Hozzáknőtt, ahogy csak testvér a testvérhez teheti. Ki nem emlékszik gyönyörű hangjára, rendkívüli művészi tehetségére? Ki nem ejtett

Zsoltnál a «Kapocs-csoport» egy része, pálinkával koccint (balról): Zsolt, Zóka, Anni, Teri, Ines, Erzsike és Zsuzsi.

Olvasunk... és gondolkoznak:

Lassan, kolóniánk alapító tagjai elhagynak minket, de Isten mellől követik továbbra is munkánkat... Ilyen gondolatokkal ültem le a számítógép elé, és Baba nénink jutott eszembe: Az élet természetes elmúlása, hol gyengéd elfogadással, hol lázadó fájdalommal vésődik belénk, míg megértjük azt, hogy mindnyájunk idejének lesz egy végső pontja, amely elkerülhetetlen. Mikor még nagyon fiatal vagy, annyira távolinak érzed, hogy nem is foglalkozol vele, de ahogy telnek az évek, felfogod, hogy egy közös cél felé gyalogolunk mindnyájan...

Arról szeretnék itt írni nektek, ami a felelősségvállalást illeti. Minden közösség tagjának eljön az ideje valaminek vállalására. A «leváltás» pillanatát nem szabad elmulasztanunk, elszalasztanunk. Ugyanis, a magyar felelősséget el kell vállalni, át kell venni, vigyázni rá, ápolni s minden önzés nélkül, majdan átadni. A végek és a kezdetek krízist és enyhe ijedséget tartalmaznak. Mosolyogjatok ezeken a változásokon, fogadjátok örömmel a tudatosságot, ami bennetek is nő, mint a vadvirág a réteken, mint a habos gomba az erdei fák alján... Szívjátok magatokba, amit csak lehet, hogy ne hagyjátok abba azt, amit szeretett, tisztelt, drága elődjünk már elindítottak. A szépen megtömött batyu persze nehéz a vállainkon, de ha megosztjuk súlyos terhét, egyikünk sem fog beleszakadni az indulatba. Most egy kis sóhajtasnyi időt szakítsatok arra, hogy - ha már elvesztettetek valaki kedves-dragát, akitől örökölhettétek magyarságotok iránti szereteteket - megköszönjétek a kapott hovatartozási ajándékot, és a bátorságot... Mert «annak idején», a kezdetekben, nem volt könnyű még a lélegzétvétel sem!

könnyet, amikor eltávozott közülünk?

Mindegy, hogy mennyi időt töltöttünk együtt Erdélyben. Minden perc egy történet, minden óra egy tanulság, minden nap egy magyar csoda volt. Zsúfolt, kimerítő, de végletekig érdekes, meghatározó programokat készítettek számunkra a helybeliek. Igazából a program szó nem is helyes...

folyt. a 2. oldalon

folyt. az 1. oldalról

Egyszerűen *megmutatták életüket*, és megengedték, hogy része legyünk mi is. Faluséta, finom és egyszerű otthoni étkezés, néptánc műsor a "kultúrban", hajnali beszélgetések a sörözőben, vidám

éneklés, "beöltöztetés" a helyi, családi népviseletbe... És ami a legmegrázóbb: Adódott alkalom az elmélyülésre is, az átgondolt eszmecserére, a *magyar gond* megvitatására... Bevallom, sosem láttam *ennyi* őszinte, megelégedett és önfeledt mosolyt *ennyi* különböző ember arcán.

Kolozsvárra is bementünk, sajnos nagyon rövid időre. Hihetetlen élménynek marad meg emlékeztünkben.

Sötétedett; nagy hópelyhek jeges, szemerkélő esővel váltakoztak. Szívdermesztő látomásként emelkedett előttünk a magyar múlt egyik legmagasabb emlékképe:

Zóka, Ibolya (Zsolt menyasszonya), Zsolt és Katinka (Zsolt húga), a hagyományos szentkirályi viseletben.

KAPOCS-csoport, Kolozsvárott

Regösök és KAPOCS-osok, szekéren együtt Valkóig

A Mihály templom és Mátyás király impozáns szoborkompozíciója.

Egymásra néztünk. Álltunk néhány percig, némán. Végül valamelyikünk megszólalt: *Ez nem olyan, mint a képek a történelemből...*

Órákig jártuk a város központját, s mikor a régi várfal megmaradt szakasza után befordultunk egy térre, ott emelkedett egy román műemlék (egy elesett katonatiszt).

Hirtelen furcsa *kelepelés és szárnyasugásra* fel kellett néznünk az égre: Ezrivel a varjúk... Rituális, ismétlődő körökben keringtek szédülten fejünk fölött... Több százan

pedig ültek a házak teteje peremén, mintha minket néztek volna onnan, mint egy szelíd fenyegetés...

Annyira megdöbbenünk a jelképes rémkép láttán, hogy elsiettünk, vissza a főtér felé, ahol a zöld *minibusz* várt már, hogy visszaguruljon velünk az Anyaországba...

A KAPOCS-program 5. (utolsó) részét októberi számunkban közöljük. Szerk.

H A V I «IFJÚ» EMLÉK:

GÉNIUS ÚJSÁG – avagy 2005-ben emlékszünk egy Ifjúsági Hírlapra

Amikor 1973-ban a Holló őr kezdeményezésére először jelent meg a GÉNIUS, mint őrsi lap, a három szerkesztőjének az életkora – összeadva! - alig haladta meg a negyven évet.

A GÉNIUS borítója

A kezdet kezdetén egy örökölt öreg stencil-sokszorosító gép adta meg a lehetőséget, hogy 20-30 példányban a hasonló korú cserkészek a saját kis világukban történekről olvashassanak magyarul.

Később aztán kifejlődött a kis őrsi lap és „Független cserkész-közlöny” lett belőle. A cserkészek szülei is olvasták és az előfizetők száma meghaladta a százat. Még Brazíliába is küldtük néhány ottani cserkésznek.

A sajtószabadság teljes mértékű volt. Mi írtunk, sokszor fiatal, megdölgötlan fejjel, *mindenről*. Nem egyszer jelent meg olyan írás, aminek tartalmán az érintett felnőttek nagyon felháborodtak... De éppen ezek miatt egyre érdekesebb és keresettebb lett a GÉNIUS. Az olvasótábor már várta az új számot, és szinte kikapkodták a kezeinkből.

A gyerekek számára a „Kolóniai Csemegék” című rovat volt a legérdekesebb, mert ott saját magukról olvashattak, főleg a serdülő fiúk és lányok között kialakuló vonzódási szálak mindig izgalmas és rejtelmes fordulatairól.

Sokszor láttuk, ahogy főleg a lányok, a frissen megjelent GÉNIUS-szal a kezükben, találgatták a kezdőbetűkkel megírt „csemegéket” és bekarikázták azokat, amelyekben saját magukra ismertek.

Rendszeres rovat volt még a Délamerikai Magyar Hírlaptól koppintott "Hallottuk, hogy" és a rettegett *Batáta Díj*, amellyel azt a valakit tüntettünk ki, aki egy kinevetnivaló butaságot

követett el a szerkesztőség mindent meglátó szemei és mindent halló fülei előtt...

E kis bevezető után, Kati kérésére, kikerestem a régi számokból egy-két írást, amelyekkel szeretettel emlékezünk a régi GÉNIUS-ra. Az alábbiak megjelentek 1975 júliusában:

Az első üzemi baleset a cserkészház építésénél

Akik általában ott dolgozunk az építésnél, azon a napon szintén ott dolgoztunk. Németh Gyuszi a. "Didi" is ott volt, szokása szerint ellenőrizni a munkát.

Felügyelés közben megbotlott egy fában és esés közben bal tenyerével ügyesen rátámaszkodott egy kiálló szögre. A szög olyan hosszú volt, hogy a keze másik oldalán egy kis púpcoska keletkezett jelezvén, hogy csak a bőr akadályozta meg, hogy át ne szúrja a tenyerét.

Erre megrémült és annyira elcsavarta a fejét, hogy a másik oldalról látta a kezét. Újra kétségbe esett, mert azt hitte, hogy mind a két kezét átszúrta. Rögtön a hordágyért kiabált, de ezt mi túlzásnak találtuk és nagy nehezen visszacsavartuk a fejét a helyére. Végül is Ricsi húzta ki a szöveget.

Didi megnézte a lyukat a tenyerén és kihányta a reggeliét. Gyorsan elvittük a kórházba, ott bekötötték a kezét és adtak neki egy injekciót.

A történet után megállapítottuk, hogy Didi sem inspektornak, sem mártírnak, sem pedig orvosnak nem való.

Csemegék:

- Endre Laci volt az egyetlen igazi gavallér, mert *Ő Táncoltatta* leglelkiismeretesebben az elsőbálos párját. A *Többiek* privát ügyeket is intéztek.

- Miközben Bandi Busival táncolt, erélyesen lemarháza az őket célba vevő fényképezést. Vajon miért nem akarja, hogy a kislánynak örök emlék maradjon róla az albumban?

- Dudi és párja a 375-ik összeveszésüket ünnepelték Anyák napján. A végén mégis kibékültek. Legalábbis onnan, ahonnan

Zaha Sanyi, 1972

mi láttuk, úgy nézett ki.

- J. a "kiscserkész" veszélyezteteti a gyenge szívek normális működését, ha olyan kis nadrágokat használ továbbra is.

- Mizzut, a «robbanót» tudósítónk látták a Vicente López-i állomáson egy lengyel fiúval kéz a kézben. Gyorsan felszálltak a vonatra.

- Sokszor hallottunk az *unisex* divatról. De mégis gratulálunk a jelmezbál egyes részvevőinek, akiknek sikerült néha teljes zürzavart okozni. Sokszor csak a végén sült ki, hogy két fiú táncol egymással.

- Bí születésnapján Tominak volt a legnagyobb sikere. A 8 éves Venesio Kati kijelentette, ha ő 15 éves lesz, egész éjjel csak Tomival fog táncolni.

Fiatal diák Budapestről, Tucumánban:

Frissen érkezett augusztusban a 19 éves **Horváth Botond**.

A Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban érettségizett, majd sikeresen felvételizett a budapesti Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog-és Államtudományi Karára. A XII. kerületi Apor Vilmos téri Keresztelő Szent János plébániatemplomban 2004 őszétől ministránsvezető. Az AFS Magyarország Nemzetközi Csereprogram Alapítvány ösztöndíját elnyerve **2005. augusztus 5-től 2006. július 12-ig San Miguel de Tucumánban** folytat

középiskolai és egyetemi tanulmányokat. Az AFS (Amerikai Harctéri Szolgálat, angolul American Field Service / AFS) egy nemzetközi, önkéntes alapon működő, kormányoktól és vallásoktól független, nem profitorientált szervezet, amely interkulturális tanuláshoz nyújt lehetőséget.

Ez a szervezet az I. világháború kitörése után alakult, és 1945-ben elindítottak egy diákcsera programot, ezt pályázta meg. Választásában az is nagy szerepet játszott, hogy Argentínában nagyon sok magyar él és számos magyar vonatkozás található, amelyeket személyesen kíván megismerni. Isten hozta! Reméljük, hamarosan eljön közénk! E-mail: botond-horvath@hotmail.com

SZÉP ÉLETT A CSERKÉSZÉLETT

Első híradás a Fillmore-i Jubi-táborról: Kisgyerekek is voltak...

(Augusztus 4 – 14. Levélrészlet Edithtől)

...A tábor nagyon jól sikerült. A mi családi altáborunkban 15 gyerek volt. Miklós 3 évével volt a legkisebb és talán 10 éves lehetett a legidősebb. Gábor (5) pont a közepén volt korban és nagyon szeretett volna a nagycsoportba tartozni. Ezek már ismerték egymást cserkészetből vagy más táborokból és ezért néha nehéz volt Gábornak (aki még soha nem járt cserkészetre ezelőtt) beilleszkedni. Dehát ő is mondja, hogy a legjobb a táborban az volt, hogy játszhatott a fiúkkal. Közben nagyon ragaszkodott hozzám és izgult, amikor nem talált engem, vagy amikor sípoltak és nem voltunk készen és azt hitte, hogy elmennek nélkülnk... Ezért is örültem, hogy első táborába így együtt mentünk. Miklós közben élte az életét, amikor valami nem tetszett, csak elvonult a sátorba és ott játszott magában, vagy könyveket nézegetett és nagyon jól megvolt. Kis saját bolygóiban éledgett.

A tábor maga nagyon szépen volt összeállítva. A mi kis táborunkban nem volt sok a program, eléggé laza volt, és nekem, a fiúk kora miatt, ez nagyon jó volt, nekünk pont elég. Sokat kézügyes- ségeztünk vagy sétálni mentünk és többször mentünk a Letchworth parkba, Fillmore-tól fél órára, egy nagy medencébe, amit szuper élveztek. A nagy tábor pedig kitűnő volt, egy óriás várfalat építettek a nagyterre egy nagykapuval, amin keresztül át kellett sétálni, ha meglátogattuk a királyt. **Lendvai-Lintner Imre** volt a király és **Vajtay Pista** a jobb keze, és olyan vicces dolgokat tudtak kitalálni, nagyon sokat neveltünk rajtuk! A gyerekek nagyon figyeltek a királyra. Volt egy nagy, közös táború, 600 emberrel, ami nagyon impozáns volt! Fáklyákkal volt kivilágítva a vár, annak kapuján vonultak be az altáborok ceremoniálisan, gonggal, zászlókkal...

És több közös program is volt a várban. Ilyenkor az összes cserkész lovagnak volt felöltözve, volt, aki páncélban, lovagi

sisakkal és karddal, és ez nagyon imponált a fiúknak és általában minden gyerekeknek. Éppen a mi altáborunkkal szemben volt a Fiú 1, amit **Collia Alex** vezetett, a többi argentinnal (**Collia Niki, Demes Sanyi, Kerekes Marci, Lányi Mátyás, Zöldi András**). Jó volt őket is többször látni! Utána New Yorkban is találkoztunk velük, eljöttek hozzánk pár napra... (*Zaha Eszti is végig ott volt Budapestről. Szerk.*)

Értesüléseink szerint valóban nagy- szabású, igen szépen és nagy körül- tekintéssel szervezett tábor volt. Kerettörténet: Nagy Lajos és a magyar lovagkor, mert a lovagi erőnyeket akarták elsajátítani. Több mint 550 regisztrált cserkész volt, 6 altábor 10-18 éveseknek, és egy 60 személyes programtörzs! Ezekon kívül pedig számos szakács, 12 orvos 5-6 segítőszeméllyel a kórházban!

*Külön kiemelendő a tábor parancs- noka, **Szentkirályi Pál**, a Szövetség vezetőképző vezetőtiszte, és dicséret és elismerés illeti mind **Lendvai-Lintner Imre KMCSSZ elnököt**, mind **Vajtay Pista KMCSSZ vezetőtiszte**.*

*Minket még ezek az adatok is érintenek: Budapestről a tőlünk "visszidált" **Benedek László** a Fiú III altábor parancsnoka volt (14 éven felüli fiúk). A két III-as altábor volt a legnépesebb, 70 fölötti részvétellel! A lányokénak **Pigniczky Eszter** volt a parancsnoka, aki tavalyelőtt Buenosban vezette az őv. tábor. Remekül összedolgoztak és mindketten fantasztikus tábor hoztak létre.*

Kb. 30-an voltak a Kárpát-medencéből (mindenhonnan, kivéve Kárpátalját), és a Szövetség minden kerülete képviselve volt, összesen kb. másik 30 személlyel: Argentína, Brazília, Venezuela, Ausztrália, Nyugat-Európa. Aki jelen lehetett, örökké élő emlékekre tett szert. Köszönjük az összes felelősnek, bedolgozóknak!

A táborról CD is készült. Nagyon várjuk a híradást, mikor lesz kapható. (Szerk.)

Z.I.K. ÖSZTÖNDÍJASAINK MAGYARORSZÁGRÓL ÍRNAK...

*Jelenleg három 18 éves ösztöndíjas diákunk tanul Magyarországon: **Gröber Lisa, Lovrics János és Zaha Tamás**. Kértünk és kaptunk tőlük levelet, eddigi élményeik összefoglalásával. Abc-sorrendben kezdjük ezeket közzé tenni:*

Február elsejétől vagyok itt Magyarországon és már sok felejthetetlen élményt gyűjtöttem össze. Sokminden újat tanultam, de főképpen megtanultam értékelni a mindennapi dolgokat.

Először vagyok Magyarországon, minden új volt számomra. Nehéz volt megszokni egy új várost, de ugyanakkor izgalmas is. Most már Budapestet majdnem olyan jól ismerem, mint Buenos Aires-t! A kollégiumi élet mindjárt megtetszett, az önállóság és a függetlenség jó és rossz oldalát tapasztalom, és érzem, hogy valamennyire felnőttem.

Nagyon sok külföldi magyarral találkoztam, és úgy érzem, hogy a külföldi magyar cserkészek, mindegy honnan jövünk, hasonlóak vagyunk. Ugyanazok a szokásaink, hasonlóan neveltek fel bennünket. Ennek köszönhető, hogy nagyon sok pozitív kapcsolatot vettünk fel, sokat tanulunk egymástól.

A keresztfélévesek (vagyis mi, a dél-amerikaiak, akik szeptember helyett februárban kezdjük a tanulást) nagyon sok segítséget kaptunk azoktól, akik itt laktak már fél éve: mindent megtettek, hogy jól érezzük magunkat. A Balassi Bálint Intézetben élünk, itt is tanulunk, vizsgázunk. Az órákra menni reggel néha nehéz, korán kell kelni, de megteesszük, mert megéri. Így könnyebb vizsgázni és sok érdekes dolgot tanulunk, aminek majd hasznát vehetjük.

A legtöbb tanár nagyon kedves, segítenek nekünk, néha még anyáskodnak is, mert mi vagyunk a legfiatalabbak az intézetben.

De nem minden csak tanulás, utazunk is sokat. Az én első utazásom Egerbe vitt. Összebeszélünk egy páran és vonattal mentünk oda. Egnapos kaland volt, de nekem nagyon sokat jelentett, mert onnét származik az édesapám családja. Az egrri várnál reggeliztünk, sétáltunk a városban, meglátogattuk a főiskolát, a Bazilikát, mindent. Nagyon jó volt, és eldöntöttem, hogy újra elmegyek.

Voltam Debrecenben is, ez egy háromnapos túra volt. Sétáltunk a városban, ami nagyon megtetszett. A legjobb az volt, amikor a Hortobágyra mentünk, hogy olyan állatokat láttunk, amit én csak könyvekben vagy filmekben láttam azelőtt. Nem is tudjátok, mennyire lehet örülni egy mangalicának vagy egy szarvasmarhának!

Szentendrén is voltam többször, szép a város és jó barátok vannak ott. Június végére egy tíznapos túrát tervezünk, kocsival. Magyarországon egy részét végig autózunk, hogy részletesebben megismerjük a második hazánkat.

Mindenkinek ajánlom ezt az utat. Magyarországra eljönni egy évre: felejthetetlen élmény. És csak itt lehet igazán értékelni a Zrínyi Kör és a Külföldi Magyar Cserkészszövetséget, akik ezt a lehetőséget beindították. A sok ZIK-szombatnak értelme lesz egyszerre, amikor ide jövünk, és saját szemünkkel látjuk azokat a dolgokat, amikről tanultunk. Köszönöm, amit évenként keresztül a Zrínyi Körben kaptam, és főképpen, ezt a lehetőséget, hogy most Magyarországon lehetek.

Gröber Lisa, Budapest

Frissen képzett őrsvezetők

Újból megvolt Longchamps, Buenos Airesben egy sikeres őrsvetető képzőtábor. Zseniális! Mert megmaradást jelent, szakszerűséget, s legfőbbképp azt, hogy 2005-ben a lélekápoló cserkészszeme még vonzóerővel hat

az egészen fiatal cserkészekre is! Következő számunkban ízes interjúkkal közöljük a résztvevők és vezetők mondanivalóját. Addig is: további Jó munkát! ZK (A képen a brazilai résztvevők is láthatók. Szerk.)

FIGYELEM!

MAGYAR OPERA ÉS OPERETTEST A TEATRO COLÓNBAN - SZEPTEMBER 14-én!

Mostani számunkban található egy külön színes betét, amely spanyol nyelven a művekről bővebb részleteket közöl, a jegyárakkal és ezek kaphatóságával együtt.

Ha igény lenne a betétből több példányra, kérjük, hívják irodánkat 4711-1242.

Jegyárak: Földszint zsöllyétől (Platea) \$30.- a Felső karzat állóhelyig (Paraiso de Pie) \$ 2.-

A jegyek megvehetőek a Színház pénztárában: **szeptember 9, péntek, 10 órától kezdve**
Jegyfoglalást az ár befizetése ellenében elfogadunk Irodánkban szept. 6, kedd, 18 óráig

Szeretettel köszöntöm

"gyermekemet", cserkészeket, regösöket, zrínyikörösöket!

Habár "csak" minden szombaton vagyunk együtt, most itt akarom tudatni veletek, hogy *mindig* veletek vagyok. Már 19 éve vagyok itt a Hungáriában, értetek maradtam itt, mert nagyon élvezem munkátokat.

Fiaim már kiröpültek, de otthonomban mégsem vagyok sosem egyedül.

Üzenetem ez: A szülők legyünk türelmesebbek gyermekeinkhez!

Gyermekek, ti pedig hallgassátok meg mindig szüleiteket! Próbáljunk minél több időt együtt tölteni! Így a mai nehéz élettel könnyebb lesz szembeállni. **Bözi**

Sok mindent olvashatsz az Argentínai Magyar Hírlapban!

CSERKÉSZBÁL
Szeptember 17,
szombat, 21 óra, a
Hungária termeiben

Idén 7 elsőbálos leány mutatkozik be. Lesz jó zene, hagyományos táortűz és ... meglepetések!
Belépők és asztalfoglalás a Hungária Egyesületben (Juncal 4250, Olivos, tel. 4799-8437 / 4711-0144), vagy a fővárosban (Quintana 308, tel.: 4812-6970)
Gyere velünk mulatni!
Érdeklődés tel.: 4742-6168, vagy e-mail: katikemenes@fibertel.com.ar

**A MAGYAR ESE-
MÉNYNAPTÁRT
LÁSD A SPANYOL
RÉSZ UTOLSÓ
OLDALÁN (SP IV)**

**SZEMELVÉNYEK A HUN-
GÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR
KATALÓGUSÁBÓL**

(... amelyek közt még a HUFI-olvasók is találhatnak ínyükre valót!) **Hivatalos órák:**
Péntekenként 19 - 21 óra.

- 564 King, Stephen: Titkos ablak, titkos kert – 1 és 2 perccel éjfél után
  - 861 Scott, Walter: Ivanhoe
  - 1139 Jones, James: A veszély íze
  - 1370 Sheldon, Sidney: Az elnök szeretője
  - 2737 Updike, John: Száz százalék (100%)
  - 2970 Verne, Jules: A névtelen család
  - 4239 Steel, Danielle: Erősebb a szerelemnél
  - 4248 Capote, Truman: Hidegvérrel
  - 4318 Cortázar, Julio: Fantomas a vámpírok ellen
  - 4416 Thompson Seton, Ernest: Erdőlakók – két kis vadóc kalandjai
  - 4421 Rejtő, Jenő: A boszorkánymester – A sárga Garnizon
  - 4443 Smith, Wilbur: Most kell meghalnod
  - 4488 Follett, Ken: Tű a szénakazalban
  - 4510 Adler, Warren: A rózsák háborúja
  - 4523 Verne, Gyula: Különös végrendelet
  - 4833 Updike, John: Nyúlcipő
  - 4893 London, Jack: A tengeri farkas
  - 5098 Sheldon, Sidney: Vérvonat
  - 5099 Updike, John: Párok
- Videokazetták:**
VK-301 Angyali melő – Romantikus vígjáték
VK-302 Ments meg Uram (Helen Prejean nővér könyve alapján) – Dráma
VK-303 Személyes ügy (Gene Hackman, M.E. Mastrantonio) – Krimi
VK-304 Ludas Matyi – Rajz-játékfilm
VK-305 Hahó, a tenger (Író: Török Sándor) – Ifjúsági film
VK-306 Kinek a papné (D. Washington, W. Houston) - Vígjáték

Petőfi Sándor költészete

Petőfi verseiben az erotika nincs jelen, a Szeptember végén-ben is a szerelem csak filozófiaként jelenik meg. A gócpont egy filozófiai töprengés, egy képzelte helyzetet vázol föl. A költő szemlélődik, nézi az őszülő tájat, s ez indíttatásokat ad a filozofálásához. Nem tájleíró költemény, hanem kontempláció. Ahogyan elmúlik a nyár, elmúlik az élete, elmúlik a nő szerelme. Párhuzamot von a nyár, az ősz ill. a fiatalság és az öregség között: ahogy nyáron látszanak a havasok, ugyanolyan hamar megöregszünk, ugyanolyan hamar múlik el az élet. A nő boldogsága pillanatnyi. A férfi ezzel szemben arra gondol, mi lesz, ha meghal, számára nem létezik boldogság, mert látja a jövőt, látja a halált. Tragikus a szerelem, ami nem azonos a boldogsággal. A verselése nagyon dallamos, amihez keresztrím is hozzájárul. Ez erősíti az elégikus hangnemet. Nem a népnek, hanem mindenkinek ír. Ez a törekvés 1845-1846-ban indult, és ekkor tetőzött. Petőfi mindenkinek író költő lett. (A versben a költő eredeti helyesírását megtartottuk. A vers spanyolnyelvű változata az újság a SP részében található. Szerk.)

SZEPTEMBER VÉGÉN
(1847. szeptember)

Még nyílnak a völgyben a kerti virágok,
Még zöldel a nyárfa az ablak előtt,
De látod amottan a téli világot?
Már hó takarja el a bérci tetőt.
Még ifju szivemben a lángsugarú nyár
S még benne virít az egész kikelet,
De ime sötét hajam őszbe vegyül már,
A tél dere már megüté fejemet.

Elhull a virág, eliramlik az élet...
Ülj, hitvesem, ülj az ölembé ide!
Ki most fejedet kebelemre tevéd le,
Holnap nem omolsz-e sirom fölibe?
Ó mondd: ha előbb halok el, tetemimre
Könnyezve borítasz-e szemfödelet?
S rábírhatsz-e majdan egy ifju szerelme,
Hogy elhagyod érte az én nevemet?

Ha eldobod egykor az özvegyi fátyolt,
Fejfámra sötét lobogóul akaszd,
Én feljövök érte a síri világból
Az éj közepén, s oda leviszem azt,
Letörlni véle könnyüimet érted,
Ki könnyeden elfeledéd hivedet,
S e szív sebeit bekötözni, ki téged
Még akkor is, ott is, örökre szeret!

**Hirdessen az
ARGENTÍNAI
MAGYAR
HÍRLAP-ban!**
4711-1242

amagyarhirlap@yahoo.com

"a fekete angyal"
az erdélyi
forradalom
Ceausescu ellen
Mongyár
szintársulat
2005 - 2007

**köszönjük
segítségüket
1978-2005**

"KOLOMP"

művészegyüttes

**Minden megoldás
boldogság!
Minden szombaton a
MIK szobában
15 óra (kezdők) - és
17 óra (haladók)**

zolyomikati@fibertel.com.ar
4794-6521

**Minket érintő meghallgatható vagy internetről
letölthető rádió interjúk Budapesten**

(Szükséges a széles sáv és a Real Player program. A programok óránként jelennek meg. Ezért más híreket és interjúkat is hallani a mieink előtt és/vagy után)

Kossuth rádió – Hangtár www.radio.hu

- **2005. február 16, 21.05 óra:** "Szülőföldünk – Magyarok a nagyvilágban", Indri Gyula/Cservenka Judit: **Haynálné Kesserű Zsuzsó** (HAN, HKK, AMH)
  - **Március 2, 21.05 óra:** "Szülőföldünk – Magyarok a nagyvilágban", Indri Gyula/Cservenka Judit: **Haynálné Kesserű Zsuzsó** (KAPOCS-PROGRAM)
  - **Március 13, 15.04 óra:** "Hajszálgyökerek" program, Cservenka Judit: **Bonapartian Edí és Kerekes Marci a Regősről** (Előtte érdekes magyarázat a Bocskai és díszmagyar viseletekről.)
  - **Március 16, 21.05 óra:** "Szülőföldünk – Magyarok a nagyvilágban", Indri Gyula/Cservenka Judit: **Benedekné Marika, Zólyomi Kati, Fóthy Zsuzsi** (KAPOCS-PROGRAM, ZIK, stb.)
  - Ezen kívül interjú **Honfiné Meleg Irénnel (Csiki) Budapesten**
- Utasítások:** www.vilagvevo.radio.hu : Az első lapon a «legfrissebb»-re kell kattintani, itt pedig az **április 30-i** előadásnak a tartalomjegyzékéből rákattintva Csiki nevére, majd "Buenos Aires"-ra kattintva lehet elolvasni / meghallgatni az interjút. (vagy pedig a LXVI. előadást kell keresni, aztán azonos az eljárás)
- **Magyar TV csatornák láthatók és rádióadások hallgathatók, élő adásban, ha széles sávval rendelkezik:** www.stud.u-szeged.hu/Arvai.Zoltan/iwebradio.htm Az Azbeszt program letölthető a számítógépre. Sok más országot és adást is választhat!
  - **Bővebb információ, fölvilágosítás** amagyarhirlap@yahoo.com vagy tel. 4711-1242

KALPAKIAN

DESDE 1922

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
- PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
OUTLET: VIAMONTE 700
KALPASERVICE: 4394-6400
TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023

Havi elektronikus ingyenes
hírlevél. Főiratkozás:
hungargennews@arnet.com.ar
weblapunk:
<http://epa.oszk.hu/hungargennews>

**Októberi lapzárta
szeptember 10**

Anyag és hírek beküldésére

4711-1242

amagyarhirlap@yahoo.com

Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(1646) SAN FERNANDO
Provincia de Buenos Aires – Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (54-11) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar